மின் தொடர்: நம் மன்னர் ஆளுகின்ற வள நாட்டிலே நெல் மிகுதி. கவர் ஆளுகின்ற நாட்டிலே கல் மிகுதி * தனக்கு நல்லது தேடிக்கொள்ள ஒருவனுக்கு அறைகூவுகிறது. இன்றைக்கு வந்த நல்லது செல்வமென்றால், அவனுக்கு எங்கிருந்துதான் அறியாமை வருகிறதோ, தெரியவில்லை. * கிளியைக் கிளியோடு பழக்க வேண்டும். மணல் மேல் குழந்தைகள் தம்மின் மழலை மிழற்றுவதைக் கேட்குந்தோறும் போலத், தோழிமாரைக் கிளிகள் தம்மின் கூவக் கொள்வதைக் கேட்பதே சிறந்த இன்பம் * பள்ளிப்பருவமே விளையாட்டிற்குக்கூட அழுவைத்தாரேயென்று எனக்கு நினைவில்லையாது * அறிவு நாய் போல ஓடிவருகின்றது. தெரிய வேண்டும் என்று மட்டும் நினைப்பவர்தாம், பாலை மேதும் கிண்ணம் போல; உலகம் எதும் அறிவதாலே * பழக்காவிட்டாலும் நல்லவர் பேசுவதைக் கேட்பது நலம் * நீ என்று சொல்லுகின்ற வாயால் அவனை அவன் என்று சொல்லுகின்றீரே. உமக்கு என்ன ஊற்றம்! நாங்கள் கிடைக்கும் உம் அறிவாற்று ஒரு மாதிரியாகத் தெரிகிறதோ? * குடிகளை காக்கும் காவலன் அவன். அவ்வளவு தானே. நீயோ அவனை காக்கும் காவலன் அல்லவா! * தன்னைப் பேசுவதும், ஒருவனுக்குச் சொல்லுவதும் உலகோர்க்கு உரைப்பதும் எனக்கு ஒவ்வொரு பல இறப்படும். துவாரம் பட்ட மட்கலம் போல, என்னவற்றையும் என்னிடம் கொட்டித் தொலைக்கலாமா * சின்னவன் சொல்லுவது திருவளை மயக்க மின்றி அறிந்துக் கொள்ளும் அறிவு மனதுக்கு இருந்தாற் போதும்; உலகம் வாழும் * உலகத்தில் வெகுக்கிடமான பெரிய காரியங்களும் உரியாரைக் கண்டு, துறையாடு மெல்லாது தனிமையால் பேசினால் செல்வனை மிகுவெப்பதும் * பலர் இருமிய குழல் நாவின் உரையாடினால், ஒருக்கும், பொய் மதிப்பும், வாசமும், இவை இரண்டு படலங்கள் உண்மைக் காட்சியை மறைக்கும். மேலும் மற்றையோர் இருக்கும் பேச்சு உன் நினைக் கயிற்றை அறுத்துத் திட்டக் கல்லில் மலையாக்கும் * தோற்றிலே கல்லுக்கிடக்கிறதென்று மல்லுக் காட்டுதல் ஒழியத் தெரியாத மக்களுக்கு * தாய் என்றால் பெண் மறுவியாகவே இருத்தல் வேண்டும் என்று நீ எங்கு கற்றனை * மெல்ல திருமணத்தைப் பொழியுண்ணும் மிக்க அறியுமா? பாலன் சுவையைப் புகையிலை சுக்கிய வாயறியுமா? கையான் ஆற்றலைக் கம்பு அறியுமா? * நெல் தீர வேண்டும். தீர்வாவிட்டால் எப்படி கைப்பாடுத்தான்; மீன் தூக்காதுதான்; மொழியின் அடுக்குதான் * மக்களுக்குப் பிறவியருக்கும் வரை துன்பமும் மாற்றல் இருக்கும் என்று தெளிவானன்றோ பிறப்புரிமை என்று கூறுவது சாதிக்கப்பட்டது * உரிமைக்காக, வேற்றுப் பகைக்கு உயிர் கொடுக்கும் மறமே புகழைத் தரும்; ஒற்றுமைக்காக, வீட்டுப் பகைக்கும் மானம் துன்றின விடாது வென்றெலாம் எதிரியும் விட்டுவிடும் கொடையும் புகழைப் பயக்கும் * வயிற்றுத் தீ தணிக்கும் நாடே வள நாடே. கல்விக் தீ பரப்பும் நாடோ நல்ல நாடு. நின் மறவர்களிற் பலர், கூற்றுவினை வென்றதாக ஏற்று உயர்ந்தோரு ஊட்டும் ஆண்மையாளர்கள். ஆயின் என்! தம் பெயர் எழுதத் தெரியாத தற்குறியாளர் * புறவனார்க்குக் கொடு ஒரு எல்லையுண்டு; அகவனார்க்கு எல்லை இல்லை * பகைவரும் கொடுக்கு நெருக்கப்பட்ட தேள் போலாவார் * அறியாமைப் போரைத் தொடங்க இது நல்ல காலமென்க. வாளும் வேலும் கொண்டு அறியாமையை வெல்லுதல் இயலாது. சொல்லும் நாவும் கொண்டே அறியாமையைப் புறங்காட்டச் செய்ய இயலும் * மதுரைத் தமிழ், வஞ்சி மறம், புகார் வளம், என்று வாழ்ந்து புலவர்கள் காட்டுவதன் நோக்கம், தமிழகம் யாதொன்றும் குறைவற்ற நாடு என்று சுட்டுவதற்கே யன்றோ? * வான் பொய்ப்பினும் தான் பொய்யா மலைத்தலைய கடற் காவிரி" * காற்றும் நீரும் மக்கள் பொதுவுரிமை என்று காண்பாய். அதுபோல அறிவும் ஒரு நாட்டின் தனிப்பொருளன்று * மூவேந்தர் நாடும் மறம், வாணிகம், ஆட்சி, அரசியல் அமைப்பு, வாழ்விப்பு, மணவுறவு, நிலாவை வளர்த்தக்கே காதலர் போல ஒன்றோடொன்று தழுவி நிற்கின்றன என்பது கண்கூடு. புணர்ச்சியின்பத்தைப் பெருக்கிக் கொள்வதற்குக் காதலர்கள் இடையிடையே ஊடல் புரிந்து கொள்வர். அது போல முத்தமிழ் நாடும் தம்முட் பகை கொள்ளுதல் மானத்தைப் பெருக்கிக் கொள்வதற்கேயாம் * மூவேந்தர் ஊடல் புகட் கொடையாலும் நீங்கும்; வட நாட்டவரோடு போர்ப் புணர்ச்சி கொள்ளவும் அவ்வூடல் நீங்கும் * பாண்டி நாடு ஆண்மைக்குப் பல நாடேயன்றி அறிவுக்குப் பல நாடன்று. * உங்கள் வாழ்வே என் உயிர். உங்கள் மதிப்பே எனது ஊக்கம். உங்கள் அறிவே என் துணையாகும் *